

τόμους πλευρὰς τῶν λόφων, εἰς ἃ ὁ γέρον ξενοδόχος μου μετὰ νεαρᾶς ζωηρότητος ἀνεῤῷχᾶτο.

Τέλος δ' ἀπῆλθον τῇ 1)13 Ὀκτωβρίου διὰ τοῦ σιδηροδρόμου, καί, δι' Ἀμβούργου διαβάς, ἐπανῆλθον τὴν ἐπαύριον (Πέμπτην) εἰς Βερολῖνον.

Βερολῖνον.

Ἐνταῦθα ἐξηκολούθησα ἰδιωτεύων, εἰ καὶ τοῦτο ἐφαίνετό πως ἐνοχλοῦν τὸν Ἐπιτετραμμένον, ἀλλ' εἰς τοῦτο δὲν ἔπταιον. Ἐχων οἰκίαν ἐπὶ μακρὸν ἐνφκιασμένην, καὶ ἤδη πάσχουσαν τὴν φιλότιν μου σύζυγον δὲν ἐδυνάμην ν' ἀναχωρήσω ἐπροσπάθουν ὅμως ν' ἀποφεύγω τὰς τῶν ἐπισημῶν συναναστροφάς, καὶ ἔβλεπον κυρίως μόνον ἰδιωτικοὺς φίλους.

Ἐξ αὐτῶν, ὁ ἐπισημότερος τῶν γλοπιῶν Βεγάζ μοὶ ἐπρότεινε νὰ γλύψῃ τὴν προτομὴν μου, ὅπερ μετὰ χαρᾶς ἐδέχθην. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον συνέπεσε νὰ κείρω τὴν κόμην μου, καὶ κατὰ τούτου ἐξανέστη ἡ καλλαισθησία τοῦ κ. Βεγάζ, δι' ὃ ἀνέβαλε τὸ ἔργον καὶ μετὰ ταῦτα τὸ ἐλησμόνησεν.

Ἐν Ἑλλάδι δὲ δὲν ἐλησμονούμην ἐντελῶς, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ἔλαβον ἐκεῖθεν φυλλάδιον, ἐν ᾧ ὁ ἀρχιτέκτων κ. Κανταντζόγλους καὶ ὁ Καθηγητὴς Καστόρχης αὐστηρότατα, ἵνα μὴ εἶπω ὑβριστικῶς, ἐξεφράζοντο κατ' ἐμοῦ, διότι ἐτόλμων νὰ ἔχω ἄλλην γνώμην, ὡς πρὸς τὸ ἀνάγλυφον, ὃ ἔγραψαν ἐπὶ τοῦ σαρκοφάγου τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου. Καὶ τοῦτο μὲν παριστᾷ πλοῖον εἰς τὴν θάλασσαν, ἐγὼ δ' ἠθέλον παράστασιν αἰνιττομένην τὸν μαρτυρικὸν τοῦ ἱεράρχου θάνατον, ἥτοι τοῦτον ὑπὸ τῶν δημίων του καὶ ὑπὸ πιστῶν ἀκολουθούμενον, καὶ εὐλογοῦντα τὸ σχοινίον τῆς ἀγχόνης του. ἠθέλον δὲ προσέτι ὁ σαρκοφάγος νὰ στηθῇ ἐν τῷ ἐκκλησιδίῳ Γοργοπίκῳ τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου, ὃ νὰ θεωρηθῇ ὡς τὸ ἐντάφιον αὐτοῦ μνημεῖον, καὶ ἐθεώρουν τότε καὶ πάντοτε, ὡς ἐσχάτην ἀβελτηρίαν, τὸ νὰ τεθῇ ἀφανής, σχεδὸν ἀγνοούμενος, εἰς ἓνα τῶν διαδρόμων τῆς Μητροπόλεως

Οἱ ἀρχαῖοί μου ὅμως συνάδελφοι δὲν ἔπαυσαν προσφερόμενοι πρὸς με, ὡς ἂν ἤμην εἷς ἐξ αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν πολιτικῶν μετ' ἐμοῦ συνδιαλεγόμενοι. Οὕτως, μετὰ τοῦ ἐμπείρου καὶ νοήμονος Πρέσβεως τῆς Δανίας κ. Quaade, πολλάκις συνδιαλεγόμενῃ περὶ τῶν πραγμάτων τῆς Ἀνατολῆς καὶ μοὶ ἔλεγεν, ὅτι ἡ Αὐστρία δὲν δύναται ἢ νὰ θεωρῆ ὡς ἴδιον κίνδυνον τὴν παρ' ἑαυτῆ ἴδρυσιν ἀνεξαρτήτου σλαβικοῦ κράτους ἐν Τουρκίᾳ. Συνεφώνουν δὲ πληρέστατα μετ' αὐτοῦ καὶ ἐγώ, ὁ πάντοτε φρονήσας ὅτι, ἂν ποτε ἡ Τουρκία διαλυθῆ, συμφέρει ἡμῖν ἡ Αὐστρία ν' ἀπορρόφησῃ ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἐξουσίαν, ἢ κἂν ἐπιρροήν, πάντα τὰ σλαβικὰ στοιχεῖα, καὶ οὕτω νὰ μείνη αὐτῶν ἀπηλλαγμένον τὸ Ἑλληνικόν.

Εἰς τὴν κοινωνίαν τοῦ Βερολίνου προσετέθη τότε νέα κυρία εὐαρέστου μορφῆς, εἰ καὶ οὐχὶ ὡραία, καὶ εὐφυῆς, ἀλλὰ παραδόξων τρόπων καὶ ἀγωγῆς, ἢ μᾶλλον ἄνευ τοιαύτης, τῆς διανοητικῆς καὶ ἠθικῆς τοῦλάχιστον, διότι ἐκκεδεκαέτις ἐκνυμφεύθη, ὁ δὲ σύζυγός αὐτῆς, Γραμματεὺς τῆς Ῥωσικῆς Πρεσβείας, δὲν ἐφρόντισε ν' ἀναπληρώσῃ τὰς ἐλλείψεις τῆς. Αὕτη ἡ κυρία ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς γνωριμίας ἡμῶν, μοὶ εἶπεν ὅτι μόνον εἰς σπουδαίαν κοινωνίαν ἀρέσκειται, ὅτι θέλει νὰ συλλέξῃ περὶ ἑαυτὴν κύκλον κυριῶν καὶ κυρίων περὶ ἐμβροιθῆ φιλοσοφικὰ καὶ κοινωνικὰ ζητήματα ἀσχολουμένων, καὶ ν' ἀναθέσῃ εἰς ἐμὲ τοῦ συλλόγου τούτου τὴν προεδρείαν. Καὶ τὴν τιμὴν μὲν ταύτην ἀπέκλινα· μοὶ ἐφάνη δὲ καὶ πῶς παράδοξος ἢ τοιαύτη ἀξίωσις γυναικός, οὕτω νέας, σχεδὸν παιδίου· ἀλλὰ καὶ μετ' ὀλίγον εἶδον ὅτι καὶ εἰλικρινῆς ἂν ἦν ἡ τοιαύτη πρόθεσις αὐτῆς, ὅτε τὴν συνελάμβανεν, ἀπέβη ὠκυμορωτάτη, καὶ οὐδαμῶς δικαιολογουμένη ὑπὸ τῆς ἐπιλοίπου διαγωγῆς τῆς Κυρίας. Καὶ μοὶ ἔδαψίλευσε μὲν αὕτη ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς ταύτης διέβλεπον ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, ὅτι ὑπῆρχέ τι τὸ οὐχὶ λίαν εὐθὺ καὶ ὑγιὲς ἐν αὐτῇ, δι' ὃ καὶ βαθμηδὸν ἀπέσχον τῆς πολλῆς μετ' αὐτῆς οἰκειότητος. Τὸ δὲ τραγικὸν τέλος τῆς, αὐτοκτονησάσης ἐν Γαλλίᾳ δι' ἀγχεβόλου, ἀπέδειξε δυστυχῶς ὅτι ἡ περὶ αὐτῆς κρίσις μου δὲν ἦτο ἀδίκως αὐστηρά.

Ἐξ Ἀθηνῶν παρὰ τῆς κ. Ζωῆς Βαλτατζῆ παρακληθεὶς νὰ τῆ εὔρω καλὴν Γερμανίδα παιδαγωγὸν διὰ τὰς θυγατέρας της, ἐπορεύθην πρὸς τὴν κ. Schepeler-Lette, ἧς ὁ πατὴρ ἀφιέρωσε μεγάλην περιουσίαν εἰς ἴδρυσιν τοῦ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Διαδόχου διατελοῦντος καταστήματος «Lette Verein», κύριον σκοπὸν ἔχοντος τὴν ἐκπαίδευσιν θυγατέρων πτωχῶν ὑπαλλήλων διὰ τὸ ἐμπόριον, τὰ χειροτεχνήματα κτλ. καὶ προσέτι τὴν προσωρινὴν ἐνοίκησιν διαθεσίμων διδασκαλισσῶν καὶ παιδαγωγῶν. Ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῆς Κυρίας ταύτης εἰς πάσας αὐτοῦ τὰς λεπτομερίας αὐτὸ ἐξετάσας, εὔρον εὐκόλως ἐν αὐτῷ τὸ ποθούμενον, καὶ ἔπεμψα εἰς Ἀθήνας, παιδαγωγὸν ἐπὶ ἔτη εἰς τὴν οἰκογένειαν τῆς κ. Βαλτατζῆ διαμείνασαν, πρὸς μεγάλην εὐχαρίστησιν ἀμοιβαίαν.

Μεταβὰς δ' εἰς τὸ θέατρον μετὰ τῆς θυγατρός μου Αἰμυλίας, εἶδον τὸ μονόπρακτον δράμα «Κλεοπάτραν» τοῦ ἡγεμόνος Γεωργίου, ἀνεψιοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος, εἶον μόνον εἰς ἡγεμόνα δύναται νὰ συγχωρηθῇ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

1875

Κατὰ τὰς ἀρχὰς Ὀκτωβρίου ἐν Ἑλλάδι εἶχον περατωθῆ αἰ βουλευτικαὶ ἐκλογαί, καὶ τῇ 8|20 Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐξελέγη ὁ Κουμουνδοῦρος, διὰ ψήφων 136 πρὸς 17, καὶ ἀμέσως ἐκλήθη καὶ ν' ἀναλάβῃ τὸ Ὑπουργεῖον. Τίνες δ' ἦσαν αἱ τότε περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, καὶ αἱ περὶ τῆς διπλωματικῆς ἀντιπροσωπίας ἰδέαι του, μοὶ ἦτο ἄγνωστον. Ἐξηκολούθουν ἐπομένως ἀταράχως, ὡς πρὶν τὸν ἡμιῖδιωτικὸν βίον μου.

Ἐξηκολούθησα καὶ ἐπεράτωσα τὴν ἐκδοσιν τῆς μεταφράσεως τῆς Ἱερουσαλήμ τοῦ Τάσσου, καί, ὡς εἶχον προτραπῆ ἄλλοτε ἐν Παρισίοις ὑπὸ τοῦ κ. Νίγρα καὶ ὑποσχεθῆ αὐτῷ, ἐζήτησα τὴν ἄδειαν τοῦ ν' ἀφιερῶσω αὐτὴν εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τῆς Ἰταλίας. Εἰς ἀπάντησιν δ' ἔλαβον, οὐ μόνον τὴν Βασιλικὴν ἔγκρισιν, ἀλλὰ καὶ τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Ἰταλικοῦ Στέμματος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ